

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting—
— behoeften van inwendige
aard

Nr. C/1907/10
van het arrest

Nr. 2010/5431
van het repertorium

Nr.
2010 CO 758
2010 PGA 3827
2010 VJ11 759
van de zaak

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

2533

1.

geboren te
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Luc Timmers loco Mr.
Peter Cafmeyer, beiden advocaat bij de balie van
Tongeren

2. —

Beklaagd van:

te _____

de eerste als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

...

Tussen 30 april 2006 en 1 juni 2006, op een niet nader te bepalen datum

op het onroerend goed gelegen te _____
gekadastreerd of geweest zijnde _____

thans naakte eigendom van _____
vruchtgebruik aan _____, ingevolge akte van
03.05.2006 verleden voor notaris _____ met
standplaats te _____

een open veranda van +/- 22 m² te hebben gebouwd op het dakterras van een appartementsgebouw zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Gelet op het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid van 25 september 2007;

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 2, 93, 146, 149, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 en de artikelen 2, 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95 en 112 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid:

de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk de afbraak van de veranda

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te Hasselt op 30/09/2009, nr. 070-T-30/09/2009-10224 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 83,74 euro. De Bewaarder (get.) I. VERHOEVEN

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te Hasselt op 16/11/2009, nr. 070-T-16/11/2009-12238 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 74,35 euro. De Bewaarder (get.) I. VERHOEVEN

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 11 mei 2010 door de beklaagde tegen al de schikkingen

- op 14 mei 2010 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen de beklaagde

tegen het **vonnis**, op tegenspraak geweest door 3 rechters op 28 april 2010 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 18° kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Eerste beklaagde :

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 150,00 euro, door verhoging met 45 opdecimen gebracht op 825,00 euro, en zegt dat de geldboete, bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Strafwetboek, zal vervangen worden door een gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht deze veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst deze beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op 117,95 euro, doch niet

inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan deze veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de wederrechtelijke constructies onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, kosten hiervan - verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie, mits de verbetering van een materiële vergissing en toevoeging van een aanvulling, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op het artikel 4.2.1.1° a) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste

gelegde feiten zoals hiervoor omschreven en geactualiseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Op 1 april 2010 werd evenwel door het College van burgemeester en schepenen van de stad een regularisatievergunning verleend voor de veranda.

Deze regularisatie neemt natuurlijk de strafbaarheid binnen de voorziene incriminatieperiode niet weg.

Het heeft wel tot gevolg dat er geen herstellvordering meer is omdat ze zonder voorwerp is geworden.

Dat beklaagde er, na consultatie van zijn architect, verkeerdelijk van uit ging dat hij een dergelijke veranda mocht plaatsen zonder voorafgaande schriftelijke stedenbouwkundige vergunning doet uiteraard geen afbreuk aan de strafbaarheid of het vereiste algemene opzet.

3. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de bijzondere omstandigheden en, gelet hierop, de relatieve ernst van de feiten.

Daarom werd de beklaagde terecht door de eerste rechter bestraft met een geldboete van 150 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening stipt te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd;
Veroordeelt de beklaagde wegens deze feiten tot een geldboete van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ACHTHONDERD VIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Verwijst beklaagde tot de overige op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 215,16 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

P. BUYLE, Raadsheer,

L. KNAPEN, Raadsheer,

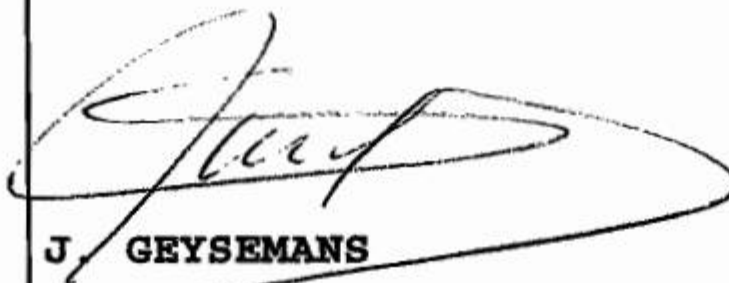
en op de openbare terechtzitting van

EEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

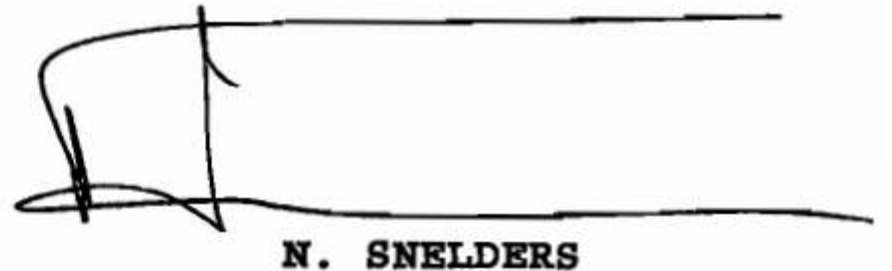
J. GEYSEMANS

L. KNAPEN

P. BUYLE

N. SNELDERS